

Derde Internationale Havenwerkers Bijeenkomst

Op zaterdag 6 en zondag 7 november wordt in Bremerhaven in Duitsland de derde Internationale Havenwerkers Bijeenkomst gehouden. Vorig jaar november kwamen collega's uit Bremerhaven, Bremen, Lübeck en Hamburg op bezoek in Rotterdam.

Op het program staan voor zaterdagmiddag een rondvaart door de haven, gevolgd door samen eten en daarna een gezellige avond – om de onderlinge contacten te sterken. Op zondagmorgen gaan we onze ervaringen uitwisselen en kijken wat we van elkaar kunnen leren. En bespreken wat er in iedere haven gedaan is met de afspraken om te strijden voor iedere arbeidsplaats – voor arbeidsplaatsen die een menswaardig leven mogelijk maken en met eisen als: geen tijdelijke contracten, maar vaste banen. En: geen pulpbanen, maar een toekomst voor de jeugd in de haven!

Iedereen is welkom - noteer de data alvast.

Mail of bel even, of geef je op bij de uitdeler van De Volle Lading. De kosten voor reis en verblijf zullen tegen de 80 euro lopen.

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement (drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

22-9-2010

Naam

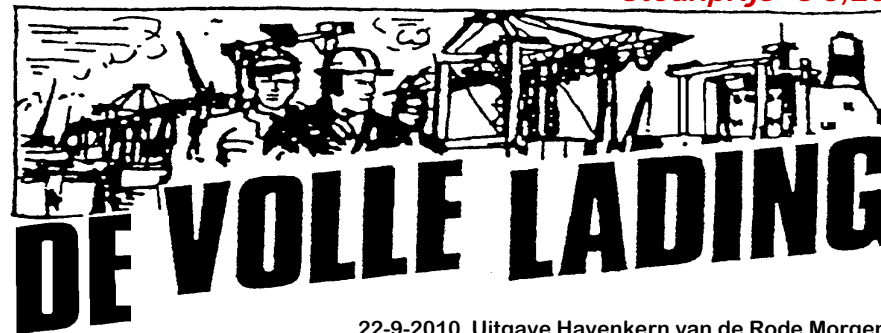
Adres

Plaats

Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen, Postbus 51245 3007 GE Rotterdam

Steunprijs € 0,20

22-9-2010 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

Samen sterk voor een inhuur-CAO met gelijke lonen, vaste banen en vaste roosters!

De inhuursector is het putje van de haven. Daar gelden de slechtste arbeidsvoorwaarden en daar wordt het meest met het personeel gesold. ILS, Matrants, RPS en Transscore zijn daar de bedrijven. Nergens komen de tegenstellingen ook zo openlijk tot uiting: twee eigenaars – Vervat en Backx – die zich eindeloos verrijken over de ruggen van honderden havenarbeiders.

Ze zijn niet de grote jongens van de haven, maar ze spelen voor de grote jongens een uiterst nuttige rol. De meeste onvrede in de inhuursector richt zich op de ongelijke lonen, de tijdelijke contracten en de flexibele roosters.

Matrans en RPS volgen het loonniveau van ECT. Dat betekent 14 loonschalen en ook de knip tussen collega's van voor en na 2000. Bij Transscore liggen de lonen veel en veel lager dan bij de andere collega's. ILS en Matrants kennen verder ook nog leerlingen, stagiaires en mensen die werken met behoud van uitkering. Bij RPS en Transscore werk je op een uitzend-CAO – dus geen werk betekend WW of bijstand of niets. Zo worden de havenwerkers onderling verdeeld gehouden. Zo wordt stap voor stap het loon verlaagd. Havenarbeiders worden tot elkaars concurrent gemaakt, waarbij de goedkoopste wint.

Gelijk loon voor gelijk werk!

Bij RPS en Transscore werken alleen maar uitzendkrachten. Dat je op uitzendarbeid geen toekomst kunt bouwen, dat begrijpt iedereen. RPS belooft nu om met vaste contracten te gaan werken, maar het lijkt er op dat de meeste contracten geen full time-contracten zullen zijn. Ook daar kan je geen toekomst op bouwen. Net als in het verleden moet je je op alle mogelijke momenten beschikbaar stellen om aan een volle werkweek te komen. Dan ben je dus afhankelijk van de willekeur van een baas. Bij ILS en Matrants zijn er dan ook nog de jaarcontracten. Iedereen weet nog wat deze bedrijven vorig jaar flikten met de collega's die na drie jaarcontracten een vast contract hadden moeten krijgen: ze werden drie maanden en een dag de WW in gestuurd en daarna konden ze terugkomen om weer opnieuw een jaarcontract te krijgen. Met al die pulpbanen verdient de baas een hoop geld omdat het de havenarbeiders goedkoop en rechteloos maakt.

Weg met de pulpbanen: vaste fulltime-banen in de inhuursector!

En dan zijn er de arbeidstijden. Bij RPS en Transscore bestaan geen roosters. Als je een vol

loon wil verdienen, moet je opdraven wanneer de baas fluit. Dat wordt straks met de parttime 'vaste' banen bij RPS niet anders. Bij Matrants zijn er de inhaaldagen en bij ILS verschoven uren. Werkdagen worden vrije dagen en snipperdagen worden werkdagen. Dagdienst wordt avonddienst enzovoort. ILS kent een klosweekend waarbij je nooit weet wanneer je vrij bent en wanneer niet. Het is niet alleen heel slecht voor je gezondheid het is ook slecht voor je relatie en je sociale leven.

Vaste roosters in de inhuursector!

We noemden de inhuursector het putje van de haven. De collega's worden rechteloos gemaakt en ze worden tot concurrenten van elkaar gemaakt. Maar het zijn allemaal collega's en ze hebben allemaal hetzelfde belang. Sterker nog: de situatie kan alleen veranderen als ze de handen ineen slaan over de grenzen van het eigen bedrijf heen. Talloos zijn de verhalen waarmee de ene groep collega's opgezet wordt tegen de andere: RPS-ers tegen de collega's van Matrants, ILS-ers tegen de collega's van Transscore. Alleen de havenbanen spinnen daar garen bij. Zo wordt elke verbetering van de arbeidsvoorwaarden tegen ge-

de mensen onbetaalbaar zijn geworden, maar dat de grote monopolieconcerns onbetaalbaar zijn geworden. De werkelijkheid is dat de werkers dankzij de technologische vooruitgang elk jaar meer produceren, maar minder krijgen. Er zit iets fundamenteel fout in deze maatschappij.

De heersende klasse zegt dat snijden onvermijdelijk is. Die voorstelling klopt niet met de werkelijkheid. De werkende mensen moeten de wereld werkelijk op zijn kop zetten: het kapitaal moet niet bepalen wat er in de maatschappij gebeurt, maar de mensen die het werk doen. Daarom is het van belang om na te denken over de eisen die de werkers moeten stellen en over de manier waarop die eisen kunnen worden gerealiseerd.

De strijd tegen de sociale sloop heeft een programma nodig. Lees in het septembernummer de eisen die de Rode Morgen voorstelt voor het eigen programma van de werkende mensen.

Kom naar de vergadering van de Volle Lading

Elke vier weken is er een vergadering van De Volle Lading. Op deze vergadering bespreken we de ontwikkelingen die voor havenwerkers van belang zijn. Er wordt gesproken over de activiteiten die we kunnen gaan ondernemen en over de inhoud van de nieuwe Volle Lading.

Wil je collega's van andere bedrijven ontmoeten en samen met hen je schouders eronder zetten, kom op:

**woensdag
13 oktober 2010
om 20.00 uur
Cronjéstraat 41,
Rotterdam-Zuid**

Alle collega's zijn van harte welkom.

De volgende bijeenkomsten zijn op woensdag 10 november en 8 december

(Vervolg van pagina 5)

het land wordt geregeerd, dat is niet iedereen duidelijk. Dat gebeurt in de achterkamertjes van de parlementaire democratie. Ministers en toezichthouders worden bankier, commissaris of directeur en andersom. Ook de vakbondstop mag meedoen aan die stoelendans, zolang ze netjes meepoldert. In

**Lees dagelijks
het Rode Morgen
nieuws op
www.rodemorgen.nl**

het parlement en op de ministeries is de invloed van die grote concerns steeds weer doorslaggevend.

Welke partijen een nieuwe regering zullen vormen staat nog niet vast. We weten wel wat voor program de grote concerns aan die regering opdringen. Een program dat het stempel draagt van de economische crisis, de stimuleringsmaatregelen en vooral de enor-

me bedragen die zijn uitgetrokken om de kassen van de financiële sector weer op orde te brengen. Het maakt niet veel uit of er over links of over rechts wordt geregeerd, of er een middenkabinet of een regenboogcoalitie komt, of er een minderheids- of een meerderheidskabinet komt. De nieuwe regering zal, welke partijen er ook aan deelnemen, ongekend snijden in alle dingen die voor de gewone mensen van belang zijn.

Eigen program van werkende bevolking

Tegenover het program van de grote concerns moeten de werkende mensen hun eigen program opstellen. Het program van de grote concerns is gebaseerd op maximale winst. Het program van de werkers moet gebaseerd zijn op een toekomst voor zichzelf en hun kinderen, een einde aan einde uitbuiting en onderdrukking, een einde aan milieuvernietiging en oorlog.

De sociale sloop zal zeker verzet losmaken. Als ING of ABN Amro met de ogen knippen staat de Minister van Financiën al klaar met miljarden, maar als het om voorzieningen voor de werkende mensen gaat dan is snijden 'onvermijdelijk'. De werkelijkheid is dat niet de voorzieningen voor de werken-

(Vervolg van pagina 2)

houden, omdat dat de concurrentiepositie zou verzwakken. Daarom is er voor elke collega uit de inhuursector die een einde wil maken aan de asociale

toestanden maar één alternatief:

**Samen sterk voor
een inhuur-CAO met
gelijke lonen, vaste banen
en vaste roosters!**

APM: Succes door **solidaire staking havenwerkers**

De kraanmachinist die door de APM-directie op 1 juni was ontslagen blijft in dienst. Er was bij het hijsen een tweede container meegekomen. De onderste container viel en dat veroorzaakte schade. De APM-directie ontsloeg hem. Zijn collega's vonden dat dit iedereen had kunnen overkomen en besloten tot een zelfstandige staking. De directie wilde het ontslag koste wat kost doorzetten. Het heeft APM miljoenen gekost, want de collega's bleven eensgezind – ook na ontslagdreigingen. APM moest na 36 uur staken toegeven. De havenwerkers bij APM hadden met collega's van containerbedrijf Uniport afgesproken om schepen van APM besmet te verklaren. Ook met ECT en de havens in Hamburg en Antwerpen was overleg gepleegd. Tegen zoveel solidariteit kon APM niet op.

Een commissie van wijze mannen werd ingesteld om de kwestie te onderzoeken – lees: het gezichtsverlies bij de APM-directie te beperken. De commissie zei op 14 september wijselijk: er was "geen sprake van een situatie die niet vaker voorkomt". Hierop trok APM de ontslaaanvraag in. Overigens heeft de collega in de tussentijd een hartinfarct gehad en is daar nog van aan het herstellen. Hij is blij dat hij zijn 20-jarige dienstbetrekking kan voortzetten. Solidariteit is van levensbelang voor alle havenwerkers. Een half jaar eerder staakten collega's bij alle drie de vestigingen van ECT tegen het ontslag van een collega, die wegens ziekteverzuim wel eens het werk moest verzuimen. Na twee en half uur moest de ECT-directie het ontslag intrekken.

TNT:

Tegen massaontslag en urendiefstal

De postwerkers leggen zich niet neer bij het massaontslag, de urendiefstal en de intimidatie bij TNT. TNT wil de postbodes en de sorteerders met een vast contract van 25 uur of meer, er binnen nu en twee jaar uit gooien. De overige postwerkers moeten op andere tijden werken, uren en toeslagen inleveren, kortom loon inleveren. Door het massaontslag en de urendiefstal wil TNT de loonkosten omlaag brengen om zo TNT Post uitgekleeft aan een toekomstige overname- of fusiekandidaat over te kunnen doen.

TNT wil een bedrijf dat zich toelegt op deeltijdarbeid. Het vaste contract wordt eerder uitzondering dan regel. Via de achterdeur verdwijnen de postbode en de -sorteerder en via de voordeur komt de rechteloze, flexibele slecht betaalde postbezorger en de uitzendkracht binnen. Een collega die werkt op het sorteercentrum brieven Australiëhavenweg in

Amsterdam en overcompleet is verklaard, zegt: *"We moeten in actie komen, want TNT verklaard ons overcompleet, terwijl er gewoon winst wordt gemaakt"*. Het eerste half jaar van 2010 heeft TNT 146 miljoen nettowinst gemaakt en uitgekeerd aan de aandeelhouders. Daarnaast is er 168 miljoen uit het kasboek gehaald om de ontslagplannen en de sociale plannen mee te financieren.

Acties postwerkers

Op de landelijke actiebijeenkomst van ABVAKABO FNV, CNV Publieke Zaken en de BVPP wordt een postbode uit Rotterdam met groot enthousiasme en applaus onthaald als hij zegt: *"De bonden willen onderhandelen en praten, maar doen verder niets. Het is nu tijd voor echte actie. Het is nu tijd om echt iets te doen."* Op de bijeenkomst krijgen de postwerkers zelf nauwelijks de gelegenheid hun voorstellen en ideeën naar voren te brengen.

Perspectief

Er is genoeg werk binnen TNT in de sorteercentra, bij de pakketten en op straat. Perspectief voor de collega's bij de post komt er alleen als de strijd wordt georganiseerd voor het behoud van alle arbeidsplaat-

(Vervolg van pagina 4)

sen. En voor een 30-urige werkweek met behoud van loon.

Daarvoor moeten de collega's zich zelfstandig organiseren en zich niet afhankelijk maken van de polderkoers van de vakbondstop. Gericht op de mobilisatie voor een landelijke staking, om TNT zijn ontslagplan in te laten trekken.

De collega's willen actie en dan bedoelen ze niet wachten tot de Kerst, maar vanaf nu. Het is voor de grote meerderheid duidelijk dat het tijd is voor echte

actie en heldere eisen. De volgende stap is het organiseren van zelfstandige actiecomité's in alle steden, regio's en sorteercentra in het land.

Links, rechts of
regering van het midden:

**Strijd tegen sociale sloop heeft een
program nodig**

Dat de grote concerns de dienst uitmaken in de economie, dat begrijpt iedereen. De grote financiële en industriële bedrijven zijn de spin in het web van de economie. Ze bepalen wat er wordt geproduceerd en hoe het wordt geproduceerd. Daarbij telt alleen de maximale winst. Niet wat maatschappelijk gewenst is, niet wat milieuvriendelijk is, niet goede arbeidsvoorwaarden, maar alleen de maximale

winst. Ze knippen niet alleen het eigen personeel uit, maar ook het personeel van de inhuurbedrijven, de toeleveringsbedrijven, onderaannemers en dienstverleners. Zo krijgen de mensen die het werk doen steeds minder en krijgen de grote bedrijven en de grootaandeelhouders, de miljonairs steeds meer.

Dat de grote monopolieconcerns op basis van die economische macht ook bepalen hoe